

ಯಾರೀ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ?

ಇನ್ನೇನು ಬಸ್ಸು ಹೊರಡುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ಅವನರದ್ದೀ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದರು. ‘ಒಂದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಡಪ್ಪ’ ಅಂದು. ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್ ಹೋಟ್ಟರು. ಟಿಕೆಟನ್ನು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟಿಗೆರಿದರು. ಮಧ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತೇ ಎಂದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟರು. ಕರಂಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡವರೇ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ದೆಗಿಂತಿಗಿಂತಿ ಜಾರಿದರು. ಆಗಾಗ ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟ ಕಿಟಕಿಯಾಗಿ ಇಂಬಳಿ ಇಂಬಳಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಗಿಡಿಯಾರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ಹಕ್ಕದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ನಮಯನ ಸರಿಯಾಗೇ ಇದೆ ಅಂದುಕೊಂಡರು. ‘ರೀ, ಎಷ್ಟೇಳಿ... ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಪ್ ಬಂತು’ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಅಲುಕಿಂತಿದಾಗ ದಂಡಬಳಿಸಿ ವಧ್ಯ ನಿಂತರು. ಹುಕಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಕೆ.ಯ್ನೋ. ಅರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬನ್ನ ಹತ್ತಿ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್

ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹುದುರೆಮುಖ್ಯ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿದು ತಬ್ಬಿಬಾಗಿದ್ದರು!

ಬಿ.ಕೆ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ

ಇಂಟ್ರು...!

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕ ಹಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ದಿನವೂ ಹುಡುಗರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಂಜೂ, ಬಾಗೂರು, ಮೆಂಟ್ಲು... ಎಲ್ಲಾ ನಾಮಾನ್ಯವಾರಿ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವ ವದಗಳು. ಅಂದು ಅವರಾವದ ವದ ‘ಇಂಟ್ರು’ ಎನ್ನುವುದು ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅಳ್ಳಿರಿಯಿಂದ ವರಾದ ಹಿ.ಯು. ಓದುವ ಹುಡುಗನ ಬಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ‘ಇಂಟ್ರು’ ಎಂದರೇನು? ಎಂದು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಹಾಜರಾಗುವ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವ, ದಿನವೂ ನೋಟ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಉತ್ತಮ ಅಂತ ವಡೆವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಇಂಟಲೆಜೆಂಟ್ (ಬಲ್ಲಿವಂತ) ಇರುವರನ್ನು ಶಾಟ್‌ ಆಗಿ ಇಂಟ್ರು ಅನ್ನುವರು’ ಎಂದು. ಹಡಕೋಶದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಹೈಕ್ಕು ಸ್ವೇಷಿಸುವ ಹೇಳನ ವದ ನಗುತರಿಸಿತು.

ನಗರ ಗುರುಡೇವ ಭಂಡಾಕರ್